

Komandi partur

Í komandi parti fer Anna til Havnar at ganga í realskúla, og hon býr hjá nonnunum.

Jógvan Poulsen: Gubbin kom á ting í 1883

Sagt varð í minningarorðum um Dánjal Paula, at hann var evnaríkur maður bæði til likam og sál. Hann var áhugaður í øllum almennum viðurskiptum og gleddist yvir hvørt framstig, ið var gjørt her á landi.

Dánjal Pauli var lítillátaður, sáttligur og góðlyntur maður, góður vinur og trúgvur felagi. Hann var góður sonur og bróður, ein umhyggjin og kærur maður og pápi.

Konan var Anna Maria, ættað úr Saksun. Tey áttu Onnu, sum var gift við Poul Mohr og Ingu, sum var gift við Jákupi Haraldsen, apotekara. Tær eiga báðar hvør sín Dánjal Paula, uppkallaðir eftir abbanum. Anna Maria giftist upp aftur við Jógvani Húsgarð úr Syðrugøtu, og tey finga synirnar Dánjal og Per.

Tað segðist, at missurin av soninum tók Absalon so dygt, at hann misti áræðið, sum hann hevði havt, og hann gavst við sínum virksemini. Eisini varð sagt, at hevði hann hildið á til heimsbardagan, kundi tað havt bjarga fyrirkuni.

Inga Malena, systir Dánjal Paula giftist við kenda heiladoktoran, Einar Djurhuus, sum eisini var lækni hjá okkum hinumegin fjørðin. Men tað var ikki so óhøgligt. Tað var skjótt yvirum við báti.

Konfirmerað á Skála

Eg varð konfirmerað í Skála kirkju í 1927. Hon var vígd beint frammanundan. Presturin, sum konfirmeraði meg, var Buhl Nielsen á Nesi.

Absalon Jacobsen og Dánjal Pauli vóru millum høvuðsmennin at fáa kirkju á Skála. Hetta lá ikki minst Dánjal Paula heitt á sinni. Hann var formaður fyri bygginevndini og gjørdi saman við øðrum gjørt eitt stórt fyrireikingararbeiði í hesum máli. Hann skipaði m.a. fyri lutaseðlum og eydnuhjólum fyri kirkjuna.

Hann gleddi seg til at uppliva tann dag Skála var vorðin kirkjubygð eins og áður, men hetta var honum ikki lagað.

Áðrenn tað gingu skálafólk í kirkju á Strøndum. Hetta var til gongu, og ofta var illfýsið. Veðrið kundi sjálvandi fáa fólk at setast aftur, men tað varð tikið til um eini eldri hjún á Skála, at tað kom ikki fyri, at tey settust aftur, sama hvussu ringt veðrið kundi vera. Ein dag varð hildið fyri, at “í dag koma tey ikki”, men tað gjørdi tey kortini.

Hjá okkum var tað ikki nøkur bøn. Pápi var deknur, so í kirkju skuldu vit fara hvønn sunnudag.

Jógvan Poulsen saman við konuni Siggju, høggrumegin, og systir hennara, Anna Maria, omma Onnu.

Tað má sigast, at Anna hevur djúpar røtur aftur í søguna hjá okkara politisku skipan.

Jógvan Poulsen var giftur við ommusystir hennara. Kona hansara, Siggja, var systir Onnu Mariu, omma Onnu. Tað var so nógv samband millum hesar familjur, at Anna kom at rokna Jógvan sum gubba sín.

Hann varð valdur inn á Føroya Løgting í 1883, t.v.s. fyri 136 árum síðani. Húsið varð umboðað á tingi við gubba og pápa Onnu í 87 ár. Umframt hetta kemur tíðin Petur og Jan, maður og sonur Onnu, sótu í býráðnum í Havn. Jan var í býráðnum fram til 2012.

Tað hevur verið nevnt av eini keldu, at Jógvan Poulsen hevði ikki góð evni at halda skil á næmingunum. Kristian Høj, sum var lærari á Strøndum í mong ár, hevði tó eina aðra søgu í Dimmalætting í 1987. Hann segði, at næmingarnir vóru góðir við Jógvan, og hann við teir.

Jógvan var ein úrmælingur

Um hansara avrik og álitisstørv kann nevast:

Løgtingsmaður 1883-1928

Hann skrivaði tað fyrstu bíbliusøguna á føroysku, sum Føroyingafelag gav út í 1900. Hon var endurprentað í 1984. Saman við

Chr. Ludvig Johannesen skrivaði hann ta fyrstu stavsetingar- og lesibók á føroyskum.

Hann var við til at íbirta Føroya Lærarafelag.

Var limur í skúlastjórnini.

Hann var formaður í Sjóvar sókn og Forstanderskabet for Østerø Præstegælds Kommuner.

Hann var við til at stovna Forsikringsforeningen af Forulykkedes Efterladte på Færøerne og Den gensidige Brandforsikring paa Færøerne.

Umframt alt hetta var hann stundum virkandi sýslumaður í Eysturoynni.

Í hesi greinarøð skal nakað takast fram um virksemini hjá Jógvani Poulsen.

Í 1927 hevði Johan Poulsen eina lýsing av Jógvani í sambandi við, at hann ikki fór at stilla upp til løgtingsvalið í 1928. Og fyrst í 1928 skrivar Jógvan sjálvur eina grein í sambandi við, at Dimmalætting fylti 50 ár.

Tað áhugaverda er, at meðan Jógvan Poulsen skrivar á føroyskum, so skrivar tann nógv yngri Johan Poulsen á danskum.

Um tíðina, tá ið Dimmalætting kom út, og sum hann sjálvur mintist, skrivar hann:

“Tá ið Dimmalætting sendi sítt fyrsta prøvablað út um

oyggjarnar vóru viðurskiptini fyri einum vikublaði í Føroyum mangar ferðir ringari enn nú á døgum. Uttani frá kom postskip bara 6-7 ferðir um árið, og einans tá ið postskip var komið, varð postur sendur til Suðuroyar, Norðoyar og Vágar til tær bygdir, hvar sýslumenn ella prestar og stórkeypmenn vóru. Postførarin fór til Suðuroyar yvir Sand, til Norðoyar yvir Nes og Sólmundarfjørð og til Vágar yvir Kvívík. Sjálvandi høvdu teir post við sær til bygdin, teir komu til á vegnum, meðan allar hinar bygdin máttu líta á beinasemi hjá ferðafólki og stórkeypmönnum, sum høvdu smá farmaskip at senda út til sínar smáhandlar.

Fólk vóru í teirri tíðini ikki von at lesa “avisir”. Mong hildu hetta vera bara til ónyttu. Onnur hildu, at blaðið fór at birta klandur og ósemju millum fólk. Nú er hugsunarhátturin ein annar.”

Jógvan heldur áfram í hesi grein at greiða frá tingarbeiðinum. Komið verður aftur til tað.

Johan Poulsen um Jógvan Poulsen

Eingin kundi vera nærri at skriva um Jógvan Poulsen enn Johan Poulsen. Her verður endurgivin fyrri partur av hansara grein:

Hvorledes det nye Lagting, der vil fremgaa af Valget den 13. Januar n. A (1928), vil komme til at se ud, hvor mange af de gamle og hvilke nye Ansigter, det vil kunne præsentere, er ikke godt at have nogen begrundet Mening om, men at ét af de gamle Medlemmer, det ældste, ikke alene af Aar, men som medlem af Tinget – ikke vil komme til at tælles blandt det nye Lagtings Mænd, det ved vi, idet vi for ikke lang Tid siden havde Lejlighed til her i Bladet at læse en Meddelelse om, at han ikke vilde lade sig genopstille –

det er selvfølgelig Joen Poulsen, vi tænker paa.

Joen Poulsen er saa gammel i offentlig Tjeneste – saavel i kommunal som amtskommunal – har ogsaa lejlighedsvis været Redaktør af nærværende Blad (Dimmalætting), at det turde være paa Plads, nu da han er i færd med at trække sig ud af aktiv Politik at skrive nogle Linjer i den Anledning.

Han er født i Svinaa den 19. Februar 1854, som ældste Barn – de var fem søskende – af Husmand Poul Joensen og Hustru Birgitte Thomasdatter. Dengang fandtes ingen Skoler udenfor Thorshavn. Han havde dog i Hjemmet lært at læse og sin Barnelærdom kunde han saadan, at han ved Konfirmationsforberedelsen ikke stod tilbage for de andre Konfirmander. I sit 14. Aar kom han i et stort Bondehus paa Ejde (å Látrinum), hvor han blev til sit fyldte 20. Aar og tog Del i alt paa en Bondegaard forefaldende Arbejde. I de senere Aar ogsaa i Baadfiskeriet paa Nordhavet. I sin fritid fik han nogen Undervisning i Skrivning og Regning hos en mand ved Navn Gregers Joensen, der levede som Husmand og Fisker. Senere blev Gregers efter et kort Kursus i Thorshavn ansat som Lærer paa Ejde og var senere i mange Aar medlem af Lagtinget.

Den 1. Oktober 1874 kom Joen Poulsen med paa Lærerskolen i Thorshavn, fra hvilken han i September 1874 tog Eksamen med første Karakter.

Fra 1. Oktober s.A. fik han ansættelse som Lærer ved Sjøv Sogn med tre Skoler (Strænder, Skaale og Sellatræ). Han søgte og fik sin Afsked fra 1. Oktober 1917, dog at han de sidste Aar kun undetviste paa Strænder, da en Lærerinde besørgede Undervisningen paa Skaale og Selletræ.

Føroya Løgting í teirri tíðini Jógvan Poulsen kom á ting.